

• ἄντικρύσῃ μ' ἔμπρός σου Βροῦτο
καὶ τὸν Κόντη τὸν Κορμάτη ;

Τὸ περίμενε κι' αὐτὸ
τὸ κινούριο χωρατὸ ;
Κι' ὁ Γεωργιάκης Μζακηνέλος...
ἄς προσμενίωμε τὸ τέλος.

Τοῦμακα τοῦμακα τὸ λεγέني,
μὲ θεσμούς κι' ὁ Κόντης βγαίνει,
κι' ἄς ἰδοῦμε τί θὰ γένη.

Π. — Ἐμμενε λοιπὸν ὁ Ράλλης νικητὴς χωρὶς τὸν Νώντα
καὶ κατ' ἄσπραπτε κι' ἔβρόντα.

Ἐβραβεύθη τὸ Ραλλάκι, πῆρε καὶ τὸ Ράλλειον,
κι' ἔδραμε καὶ τὸν Βουδοῦρη πάλιν ἐνούλιον,
κι' ἀνεσκίρτα νικητὴς
κι' Ἀσημάκης ὁ Κατῆς,
ποῦ τῆς Θέμιδος τοὺς βόθρους πέρα πέρα θὰ πασπέρψη,
κι' ἡ Κορώνη καθὼς λένε βάλθηκε νὰ τὸν πικτρέψη.

Φ. — Ἐμμενε λοιπὸν ὁ Ράλλης, κατέπληγθησαν σοφοί,
κι' ἐνθὲ πρὶν μονάχος ἦτο τώρα πλειονοψύχη.
Μετὰ μόχθους τόσης πάλης
ἔμμενε λοιπὸν ὁ Ράλλης
κυβερνήτης τοῦ Κουβέρνου μ' ἕκατό δὲν ξέρω πόσους,
κι' οὔτε τὸ Ποτέμιν τρέμει καὶ τοὺς ἀποστάτας Ρώσους.

Δὲν φοβίζουσι πιά τὸ γένος
νέας καταιγίδος ῥόδοι,
κάθε δυσασπαστὸς
ἔμμενε σὺν τὴν Νισθή.

Ἄλλος κομμάτ' ἄρχη, Ράλλη, σὺν καὶ σένα δὲν θὰ βγῆ,
νάκει μ' ἕκατό τὴν νύκτα, μὲ κανένα τὴν αὐγή.

**Μετὰ θενοῦς ἀγῶνας
ταξεῖτε τῆς Κόρωνας.**

Ἄς ἐφορτάσωμεν κι' ἔμετε τὰ τρόπαια τῆς νίκης,
μὰ πάλι γιὰ τὸν Βασιλῆα φωνάζουσι, Περικλέτο...
λέει κι' ὁ Καρπετόπουλος, λέει κι' ὁ Λοιδωφίτης
ὅτι δὲν πρέπει σ' αὐτὸ λουτρὰ νὰ ταξειδέψῃς φέτο.

Μὰ μὴ ἀκοῦς τί λένε αὐτοὶ
καὶ μονάχος σου κρῖνε...
μήπως σὺν ὄλοις μας θνητοὶ
κι' οἱ βασιλεῖς δὲν εἶναι;

Γιατί τοὺς θέλουσι πάντοτε 'στού Παλατῆος τὴν μόναισι;
μήπως κι' αὐτοὶ δὲν λαχταροῦν νὰ πᾶρουσι λίγη τόνωσι;

Γιατί τοὺς θέλουσι πάντοτε 'στ' Ἀνάκτορ' ἀδρανεῖς
καὶ μόνον μ' αὐτοκίνητα νὰ τρέχουσι σὲ Δακελείαισι,
ὅσπαν ἔχουσι μάλιστα μεγάλους συγγενεῖς,
ὅπου μ' ἔκατο τὸ κράτος των νὰ βρῆ μ' αὐτοὺς ὠφέλειαισι;

Ἄς μὴ λοιδωρῆ τὸν Θρόνον
Λοιδωφίτης μας κανεῖς...
πρέπει μὰ φορὰ τὸν χρόνον
νὰ μιλῆς 'στους συγγενεῖς.

Ποῦς θὰ πᾶρ, βρέ γκορούλα,
'στους σκηπτούχους νὰ μιλῆς;
μὲ τὸ λέγε καὶ τὸ μίλα
κάτι τέλος θὰ κολλήσῃ.

Νὰ μὴ ἀκοῦς τί λένε Βουλαιὶ καὶ καφρενεῖς,
καὶ τώρα μὲ τὴν Κρήτη καὶ τὴν Μακεδονία,
ποῦ καθενὸς τὸ σῆθος παλμοὺς νεανικίους πάλλαται,
'στὸ Στέμμα τὸ ταξεῖδι βαρῶ πῶς ἐπιβάλλεται.

Π. — Κι' ἐγὼ θαρρῶ πῶς πρὸ καλῆ περιστασι δὲν βρῆκε
τὸ Στέμμα γιὰ ταξεῖδι,
κι' ἄς λένε Καρπετόπουλοι, κι' ἄς λένε Λοιδωφίται
κι' ἄς τὸ ποτίζουσι ἔυδι.

Γιατί νὰ μὴν στάσιμον ἐντὸς τῆς Δακελείας ;
ὁ Ράλλης ἔκανε καλά
κι' ἔφερε πρῶτο, μπουνταλα,
τὸ νέο Νομοσχέδιο τῆς Ἀντιβασιλείας.

Φ. — Πρέπ' ἡ δρῶσι Περικλέτο, τῆς Κορώνης τῆς φιλάτης
νὰ μὴ στέχη τῶρ ἀργή...
σὺν πηγαίνῃ σὲ ταξεῖδι κάνει καὶ τὴν διατάτῃ της
καὶ συγχρόνως ἐνεργεῖ,
μ' ἄλλους λόγους, μπακαλιάρω,
ὁρὸ τρυγόνι μ' ἕνα σιμπάρο.

Π. — Κοφεύω καὶ σὲ βουλευτῶν καὶ καφρενέων λόγια...
φραντάσω τί θὰ γίνωμε χωρὶς συγγενολόγια.
Καὶ τώρα, βρέ ζωντοβόλο, μὰ μακαρίελα πέρα
κι' ἀλόγητα σὲ δέρονο.

'Στοῦ φτωχοῦ Πεσμαζόγλου τὴν ῥάχη
περπατώντας ἡ φτώχεια μονάχη
μελετᾷ τὰς συμβάσεις μ' ἔλπιδα
καὶ χορτάτη στεφάνη φορεῖ,
καμωμένο μὲ λίγη σταφιδικά,
ποῦχε μείνει σὲ κάποιο κλαρί.

Μὲ χαρακὶς ἡ καμπάναισι σημαίνουν
κι' οἱ φτωχοὶ σταφιδαδες προσμένουσι
νὰ ρυτρώσουσι παρῶδες 'στ' ἀμπέλια,
καὶ νταούλια βαροῦν καὶ βιολιά,
καὶ κτυποῦν μὲ χοροὺς καὶ μὲ γέλοια
τοῦ λιγνοῦ Μπατινιῶλ τὴν κοιλιά.

**Εὐχαριστήριαν θερμὸν
πρὸς φίλον ἀγνωστον ἡμῶν.**

Εὐχαριστῶ θερμώτατα τὸν ἀγνωστόν μας φίλον,
ποῦ νέον ἔδωρον ἔστειλε πρὸς τοῦ Ραμποῦ τὸ φύλλον,
κι' ἂν πάλιν μὲ τοὺς στίχους μας τὸν ἄνδρα δὲν ἠμνήσωμεν,
ποῦ τόσον ἀπεθαίμαξε κι' ἤσπαξε κι' ἔξετιμα,
μὰ τὸν ἐμνημονοῦσαμεν καὶ δὲν ἐλησημονήσωμεν
νὰ ρῶνωμεν μὲ δάχρυα τὸ λατρευτὸν του μνήμα.
Καὶ σὲ κατάλληλον καιρὸν μὲ τὴν πτωχὴν μὰς λύρα
θὰ ψάλωμεν τὸν λειψάντα' στὴν ἐποχὴν τὴν στεφρῶν.

Καὶ καμπόσαισι ποικιλίαισι,
μ' ἄλλους λόγους ἀγγελίαισι.

Παράσχος, Ἄλλα Σκούφου μελέτη κριτικὴ
λίαν σημαντικὴ,
μ' ἐυφράδειαν μεγάλην στὴν Γαλλικὴν γραμμένην
καὶ στῆς Ἀλεξανδρείας τὴν πόλιν τυπωμένην.

Τεῦχος ἐξ ἐσμάτων πατριωτικῶν
Μακεδονικῶν,
μὲ γεναῖον φρόνημα καὶ ρυθμὸς τραγῶδιν
ἀπὸ τὸν Αἰμίλιον Ἐλευθεριάδην.